

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže Joštova 8, Brno	
Datum: 19-06-1998	
Číslo: 4777/94	Vyřizuje: 30/PA - Miro
Přílohy:	

2 A 3/98 - 26

U S N E S E N Í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v právní věci žalobce RB, spol. s r.o., Smetanova 1094, Starý Plzenec 332 02, proti žalovanému Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Brno, Joštova 8, o přezkoumání rozhodnutí správního orgánu ze dne 5.9.1995, č.j. R 25/94, R 31/94,

t a k t o :

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se vrací 50% ze zaplaceného soudního poplatku 1.000,- Kč, tj. 500,- Kč. Částka bude vrácena Vrchním soudem v Olomouci do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 25.2.1998 a napadlou Vrchnímu soudu v Praze dne 2.3.1998 domáhal zrušení rozhodnutí ministra pro hospodářskou soutěž ze dne 5.9.1995 č.j. R 25/94, R 31/94 spolu s rozhodnutím Ministerstva pro hospodářskou soutěž ze dne 29.9.1994

č.j. 278/94-220/915 a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Současně také navrhl, aby soud rozhodl o spojení věci ke společnému řízení a projednání s věcí, v níž bylo zahájeno řízení proti žalovanému na základě návrhu druhého účastníka správního řízení, společnosti Schöller, zmrzlina a mražené výrobky s.r.o. (dále jen „Schöller“).

Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 5.3.1998 č.j. 2A 19/98-7 byla věc postoupena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu místně příslušnému dnem 30.3.1998.

Žalobce v podané žalobě brojí jednak proti věcnému posouzení rozhodnutí ve věci v tom smyslu, že smlouva mezi žalobcem a společností Schöller, která byla shledána žalovaným dohodou narušující soutěž, nebyla platná a účinná, neboť počínaje dnem 25.9.1994 se vzájemné obchodní vztahy řídily již smlouvou novou. Žalobce uvedl, že pracovníci druhého výkonného odboru jednali za správní orgán i v rámci odvolacího řízení, jak je zřejmé z protokolu o tomto jednání. Dále žalobce uvedl, že dne 6.9.1995 obdržel rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.1995 č.j. R 25/94, R 31/94, avšak výrokem tohoto rozhodnutí byl zamítnut rozklad společnosti Schöller, nikoli však rozklad žalobce. Následně dne 8.9.1995 obdržel žalobce přípis žalovaného ze dne 6.9.1995 s tím, že původně doručené rozhodnutí obsahovalo písařské chyby, proto se současně zasílá nové vyhotovení tohoto rozhodnutí po odstranění písařských chyb. Rovněž v tomto vyhotovení rozhodnutí žalovaného je však výrokem rozhodnutí zamítnut pouze rozklad společnosti Schöller, o rozkladu žalobce opět rozhodnuto nebylo. Jiné rozhodnutí ve věci, jehož výrokem by bylo rozhodnuto o jeho opravném prostředku, žalobce do současné doby neobdržel, proto se domnívá, že řízení o jeho rozkladu proti napadenému rozhodnutí žalovaného pokračuje. Okresním soudem Plzeň-město byl nařízen výkon rozhodnutí ve shora uvedené věci a

k odvolání žalobce bylo usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 23.10.1997 toto jeho odvolání zamítnuto a byl proveden výkon rozhodnutí a žalobci byla příslušná částka, vedená jako sankce z napadeného rozhodnutí žalovaného, odepsána z účtu žalobce.

Žalovaný navrhl, aby řízení bylo zastaveno pro opožděné podání žaloby.

Žaloba byla podána opožděně.

Soud si vyžádal originál správního spisu, z něhož zjistil, že obsahuje protokolárně zachycený průběh správního řízení před žalovaným v prvním i ve druhém stupni. Pokud jde o rozhodnutí, ta jsou ve spise založena spolu s originálními doručenkami. Z toho se podává, že dne 29.9.1994 pod č.j. 2785/94-220/915 bylo vydáno rozhodnutí ve věci možného porušení § 3 zák.č. 63/1991 Sb. uzavřením smlouvy o výhradním prodeji výrobků SLG u benzínových čerpadel RB mezi obchodními společnostmi Schöller a žalobcem. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci dne 3.10.1994. Proti němu podal žalobce rozklad, který byl doručen žalovanému dne 13.10.1994. Dne 5.9.1995 pod č.j. R 25/94, R 31/94 vydal ministr pro hospodářskou soutěž rozhodnutí, které bylo doručeno do vlastních rukou žalobci dne 8.9.1995. Rozhodnutí je uvozeno tak, že jde o řízení o rozkladu, který podala obchodní společnost Schöller a obchodní společnost RB spol. s r.o.. Výrok rozhodnutí zní tak, že rozklad společnosti Schöller proti rozhodnutí žalovaného se zamítá a napadené rozhodnutí potvrzuje. V odůvodnění je uvedeno, že žalovaný vydal rozhodnutí, ve kterém označil smlouvu o podmínkách výhradního prodeje výrobku SLG, uzavřenou mezi společnostmi Schöller a žalobcem za dohodu narušující soutěž. Na straně 2 až 4 rozhodnutí se zabývá skutečností, že v zákonem stanovené lhůtě podal právní zástupce společnosti Schöller rozklad a zabývá se jednotlivými body tohoto rozkladu, k nimž se vyjadřuje. Počínaje stranou 4 (poslední odstavec) až strana 6

rozhodnutí se zabývá výlučně námitkami uvedenými v rozkladu žalobce. Tyto námitky rozvádí a vypořádává se s nimi. Na poslední straně rozhodnutí je uvedeno, že rozhodnutí obdrží obě dotčené společnosti. Dne 9.11.1995 byli oba účastníci správního řízení vyrozuměni o opravě výroku rozhodnutí dle § 47 odst. 6 zák.č. 71/1967 Sb.. V tomto vyrozumění je uvedeno, že v písemném vyhotovení rozhodnutí ministra pro hospodářskou soutěž č.j. R 25/94, R 31/94 z 5.9.1995 ministr opravil zřejmou nesprávnost a to tak, že ve výroku se za slova „rozklad společnosti Schöller, zmrzlina a mražené výrobky, spol. s r.o., Nad kolonií 22/709, 140 00 Praha 4 ze dne 4.11.1994“ vsunou slova „ a rozklad společnosti RB spol. s r.o., Starý Plzenec, Klatovská 56, 305 52 Plzeň ze dne 12.10.1994“. Toto vyrozumění obdrželi oba účastníci do vlastních rukou s tím, že žalobce převzal tuto písemnost dne 17.11.1995.

Podle ustanovení § 250b odst. 1 o.s.ř. musí být žaloba proti správnímu rozhodnutí podána do 2 měsíců od doručení rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Zmeškání lhůty nelze prominout. Předseda senátu pak usnesením řízení zastaví, jestliže žaloba byla podána opožděně (§ 250d odst. 3 o.s.ř.).

Jestliže žalobce uplatnil žalobu u soudu nejdříve podáním k přepravě u pošty dne 25.2.1998 doporučeně, učinil tak po zákonem stanovené dvouměsíční lhůtě, proto také soud řízení zastavil. Soud nemá pochybnosti o tom, že rozhodnutí ministra pro hospodářskou soutěž ze dne 5.9.1995 č.j. R 25/94, R 31/94 bylo rozhodnutím o rozkladu obou účastníků řízení, neboť to tak vyplývá jednoznačně jednak ze záhlaví rozhodnutí, v němž je výslovně uvedeno, že jde o řízení o rozkladu jak společnosti Schöller, tak o řízení o rozkladu žalobce. Odůvodnění se rozděluje do dvou rovnoměrných částí, které jsou věnovány oběma rozkladům. Žalovaný se zbývá stejnou měrou jak rozkladem společnosti Schöller, tak rozkladem žalobce (oběma věnuje

2 strany svého v podstatě pětistránkového rozhodnutí). Ustanovení § 47 odst. 6 zák. správního řádu, podle něhož chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí správní orgán kdykoliv i bez návrhu opraví a vyrozumí o tom účastníky řízení, lze úspěšně aplikovat i na tento případ. Je totiž evidentní, že dané rozhodnutí postrádá toliko jedinou logickou vazbu, a to vazbu mezi záhlavím a odůvodněním, neboť v obou částech tohoto rozhodnutí je zmiňován rozklad žalobce, avšak vlastní výrok chybí. V tomto konkrétním případě lze mít za to, že rozhodnutí ministra pro hospodářskou soutěž je natolik svým obsahem jednoznačné, pokud je o vůli rozhodnout o rozkladu žalobce, že není možné o tom pochybovat. Z rozhodnutí samého se podává, že úmyslem bylo rozhodnout o obou rozkladech podaných ve správním řízení a také v odůvodnění se s tím žalovaný pečlivě vypořádává. Za této situace pak lze považovat za jinou zřejmou nesprávnost, ve smyslu citovaného § 47 odst. 6 cit. zákona, absenci slov identifikujících rozklad žalobce ve výroku. Vyrozumění o opravě bylo doručeno žalobci do vlastních rukou a nic mu nebránilo, aby podal proti takovému rozhodnutí žalobu, přičemž skutečnost, že opravou rozhodnutí došlo k upřesnění výroku, by nepochybně opravňovalo úvahy o přiměřeném prodloužení lhůty pro podání žaloby. Žaloba však byla podána až po více než dvou letech. Za této situace nezbylo než řízení zastavit pro opožděnost žaloby.

Protože řízení bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 146 odst. 1 písm. c), § 246c o.s.ř.).

Protože soud zastavil řízení dříve než začal jednat o věci samé, vrací žalobci 50% ze zaplaceného soudního poplatku, tedy z částky 1.000,- Kč, a to z účtu soudu (§ 10 odst. 2 zák.č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve znění pozdějších předpisu).

n í : Proti tomuto rozhodnutí n e n í odvolání
přípustné.

lůci dne 16. června 1998

t vyhotovení :

JUDr. Václav Novotný, v.r.
předseda senátu

